

ETNINĖS KULTŪROS GLOBOS TARYBA
PUSIAU NUOTOLINIO POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2023-04-07 Nr. TP-4

Vilnius

Posėdis įvyko 2023 m. kovo 14 d. 13 val. pusiau nuotoliniu būdu.

Posėdžio pirmininkė Dalia Urbanavičienė.

Posėdžio sekretorė Audronė Daraškevičienė.

Dalyvavo: Etninės kultūros globos tarybos (toliau – EKG T, Taryba) pirmininkė doc. dr. Dalia Urbanavičienė, Tarybos nariai – doc. dr. Rimantas Astrauskas, Nijolė Balčiūnienė, Vaida Kasparavičienė, Sandra Daugirdienė, Ona Drobelenė, Vilma Griškevičienė, Virginijus Jocys, Zigmas Kalesinskas, doc. Virginijus Kašinskas, Angelė Kavaliauskienė, dr. Lina Leparskienė, Olijardas Lukoševičius, prof. dr. Lina Petrošienė, Jonas Rudzinskas, doc. dr. Dalia Senvaitytė, dr. Loreta Sungailienė, dr. Žilvytis Šaknys, Gita Šapranauskaitė, dr. Skaidrė Urbonienė, Jonas Vaiškūnas; Tarybos administracijos specialistai – dr. Audronė Daraškevičienė, dr. Jolita Eidikonienė, dr. Regina Mikštaitė-Čičiurkienė, Gintaras Skamaročius, Valia Skrodenienė, Valdas Voveris, Asta Žernienė, svečias – Agnė Jakavičiūtė.

Kvorumas yra.

Darbotvarkė:

1. Dėl susitikimo su LKT rezultatų ir tolesnių sprendimų siekiant užtikrinti etninės kultūros projektų rėmimą (30 min.);
2. Dėl siūlymų papildyti Atmintinų dienų įstatymą naujomis atmintinomis dienomis – Tautinio kostiumo, Tautodailininko, Sutartinių ir kt. (20 min.)
3. Dėl EKG T partnerystės rengiant tarptautinį projektą, skirtą Sūduvos etninės kultūros puoselėjimui (20 min.);
4. Dėl institucijų ir organizacijų, deleguojančių atstovus į naujos kadencijos EKG T regionines tarybas, sąrašo patvirtinimo (20 min.);
5. Dėl EKG T veiklos plano struktūros tobulinimo (10 min.);
6. Kiti klausimai.

D. Urbanavičienė pristatė darbotvarkę.

1. SVARSTYTA. Susitikimo su LKT rezultatai ir tolesni sprendimai siekiant užtikrinti etninės kultūros projektų rėmimą.

D. Urbanavičienės nuomone, susitikime su LKT atstovais EKGTT siūlymai nebuvo išgirsti. Nepanašu, kad bus atsižvelgta į siūlymą atsisakyti netinkamo prioriteto, į siūlymą įsteigti nematerialaus kultūros paveldo rėmimo programą ar tęstinių renginių programą. Ji pasiūlė bent jau dėl prioriteto kreiptis į Konkurencijos tarnybą, nes jei tik etninės kultūros programoje reikalaujama įsilieti į kitas sritis, vyksta akivaizdi etninės kultūros diskriminacija kitų sričių atžvilgiu. Etninės kultūros finansavimo klausimas galėtų atsirasti ir kovo 22 dienos konferencijos „Tapatybė ir etninė kultūra Rusijos ir Ukrainos karo kontekste“ rezoliucijoje.

N. Balčiūnienė pristatė konferencijos programą ir informavo, kad tai pirmoji EKGTT konferencija, rengiama kartu su Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetu (toliau – NSGK). Tai labai svarbi galimybė pabrėžti etninės kultūros reikšmę ir svarbą užtikrinant šalies saugumą.

V. Jocys apgailestavo, kad neturėjo galimybės dalyvauti programos derinime.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad praeitame Tarybos posėdyje buvo sudaryta Konferencijos organizavimo darbo grupė. Visi grupės nariai buvo kviečiami į kovo 8 dienos nuotolinį grupės posėdį, bet jame dalyvavo tik V. Griškevičienė, N. Balčiūnienė ir D. Urbanavičienė. Šiame posėdyje buvo suderinta konferencijos programa, o plačiau diskutuoti tikrai nebuvo galimybių, nes iki konferencijos liko labai mažai laiko, reikėjo pateikti konferencijos programą Seimo Valdybai.

Z. Kalesinskas pastebėjo, kad konferencija organizuojama skubotai.

D. Urbanavičienė atsakė, kad apie šią konferenciją EKGTT kalbama jau antri metai. Dėl jos jau pernai EKGTT posėdyje buvo tartasi su Seimo nariu V. Rakučiu, tačiau tuo metu konferencijos surengti nepavyko. O dabar tai padaryti pasiūlė K. Vilkauskas, vasario 21 d. EKGTT posėdyje buvo nustatyta konferencijos data – kovo 22.

R. Astrauskas pastebėjo, kad reikia tik pasidžiaugti tokia puikia konferencija.

G. Šapranauskaitė paklausė, ar bus galimybė dalyvauti nuotoliniu būdu.

N. Balčiūnienė patikino, kad tokia galimybė bus ir pakvietė užsiregistruoti norinčius dalyvauti tiesiogiai.

D. Urbanavičienė informavo, kad savo pranešime kalbės apie etnokultūrinio švietimo ir mokslo situaciją, etninės kultūros specialistų rengimą, palies etninės kultūros finansavimo problemas, etninės kultūros integravimą į bendrąją kultūros politiką, etninės kultūros globą savivaldoje ir t.t. Su šiomis sritimis susijusios problemos turėtų atsispindėti ir Konferencijos rezoliucijoje, kuri siūlytų Seimui inicijuoti Nacionalinį susitarimą dėl etninės kultūros valstybinės globos. Ji pakvietė teikti siūlymus Rezoliucijai. D. Urbanavičienė taip pat priminė apie 2018 metais EKGTT organizuotą konferenciją, skirtą Etnokultūrinio sąjūdžio aptarimui ir įvertinimui, buvo pateikta Seimui pripažinti etnokultūrinį sąjūdį kaip ypatingai svarbų kultūrinį vyksmą kelyje į Nepriklausomybę, tačiau atsakymo

nesusilaukta. Jos nuomone, dabartinėje konferencijoje ir jos rezoliucijoje būtų galima priminti apie siūlymą pripažinti etnokultūrinio sąjūdžio reikšmę.

Grįždama prie susitikimo su LKT rezultatų aptarimo, D. Urbanavičienė paklausė, ar Taryba pritaria kreipimuisi į Konkurencijos tarnybą dėl LKT etninės kultūros programos prioritetų.

R. Astrausko nuomone vertėtų, nes jau yra išbandytos visos priemonės, kito kelio nėra.

J. Rudzinskas atkreipė dėmesį į kultūros viceministrės D. Urbanavičienės pastabą, kad reikėtų kalbėtis apie atskiras temas. Jo nuomone, vertėtų atsižvelgti į šią pastabą.

D. Urbanavičienė pasvarstė, galbūt kiekvienam atskiram klausimui galima parašyti po raštą. Ji pastebėjo, kad susitikimas su LKT virto oponentų paskaita apie tai, kad etninę kultūrą būtina modernizuoti, nors tai prieštarauja Etninės kultūros įstatymui, kuriame prioritetas teikiamas autentiškai, o įstatymas yra aukščiau visų kitų aktų. Kitas dalykas – EKGT kompetencija etninės kultūros srityje yra pati aukščiausia, tai kodėl mūsų negirdi, jei mes kartojame tą patį tris metus?

R. Astrauskas pastebėjo, kad EKGT kalbėjosi geranoriškai, o LKT gina savo pozicijas. Jo nuomone, reikia eiti teisiniu keliu. Bus kitoks įsiklausymas. Rašte galima pastebėti, kad bandymų susitarti buvo, bet mūsų nesupranta, atsidūrėme aklavietėje. Jis pritarė D. Urbanavičienei, kad EKGT yra aukštesnio lygmens institucija, nereikia susimenkinti ir tapti prašytoju.

Z. Kalesinsko nuomone, negali būti jokios kalbos apie etninės kultūros modernizavimą. Galima kalbėti apie dėstymo modernizavimą ar metodikų taikymo modernizavimą, bet pati etninė kultūra atitinka kultūros paveldo objektą. Tai ką ten modernizuoti? Mes neturime teisės kalbėti apie etninės kultūros modernizavimą. Tai yra LKT problema, tam tikrų vertybių nepaisymas. Kultūros paveldo objektas savaime yra vertybė ir jokia moderni forma nėra už jį pranašesnė. Čia reikia argumentuoto dokumento, kuris išjudintų LKT direktorės sampratą. Panašu, kad tai yra jauno žmogaus, kuris neturi supratimo apie kultūros paveldą, samprata. Z. Kalesinsko nuomone, reikėtų dar kartą išdėlioti argumentus raštu.

L. Sungailienė pasiūlė neatmesti visiškai modernumo elemento, nes tai yra viena iš etninės kultūros ir nematerialaus kultūros paveldo galimų raiškos formų. Sąveika su kitomis kultūros sritimis yra galima. Tačiau reikėtų akcentuoti, kad tai nėra pagrindinis tikslas ir nereikėtų vien tik į tai koncentruotis ir vien tik tai remti. Jeigu nebus išsaugota esmė – tradicijų tęstinumas, tai nebus ir tų antrinių raiškos formų. Etninė kultūra kinta, ji pati savaime šiek tiek modernėja, tad čia nereikia papildomo reikalavimo modernizuotis. Visgi turi būti išsaugota esmė. KM ir LKT turėtų eiti abiem kryptimis, o pirmiausia turi būti skatinamas tradicijų tęstinumas.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad į EKGT reikalavimą išimti modernizacijos prioritetą buvo atsakyta, kad yra dar du prioritetai. Tačiau jos nuomone, tokio prioriteto išvis nereikia. Pvz., leidžiant knygą – kokia gali būti modernizacija? Arba rengiant tarmės mokyklą? Arba organizuojant Rasos šventę?

L. Sungailienė atsakė, kad su tuo sutinka. Tačiau jei šio prioritetų ir nepanaikintų, tai jis gali būti taikomas tik tiems projektams, kurie yra orientuoti į inovatyvumą ir naujumą. O į autentiškumo išsaugojimą orientuotiems projektams turi būti nustatyti kiti prioritetai. Šie projektai neturėtų konkuruoti su tais, kurie yra orientuoti į inovatyvumą.

D. Urbanavičienė paklausė, ar turėtų būti sukurtos atskiros programos vienos ir kitos rūšies projektams.

N. Balčiūnienė paprieštaravo – tai sukeltų pavojų etninei kultūrai.

L. Sungailienė pastebėjo, kad norėtųsi neuždaryti durų idėjų, projektų ir raiškos formų įvairovei.

V. Jocys pasiūlė akcentuoti juridinį aspektą, primenant įstatymą. Kaziuko mugėje teko bendrauti su tautodailininkais, kurie guodėsi, kad nevertinami bendruomenių renginiai, nes per maža sklaida. Ieškojimai yra gerai, bet pagrindas yra tąsa. Jeigu įstatymo raidės nesilaikoma, gal tikrai reikėtų atskiros programos, kad nereikėtų konkuruoti dėl prioritetų.

D. Urbanavičienė priminė, kad jau buvo siūlyta, kuo pakeisti šį prioritetą – tęstinumo prioritetu, parama NVO sektoriui ir t.t.

N. Balčiūnienė pritarė Z. Kalesinskiui. Ji priminė susitikime su LKT susitikime R. Laužiko pasisakymą, kad etninė kultūra yra nuolat kintanti, prisitaikanti... Kalendorinės šventės savaime kažkiek kinta, bet mūsų pareiga išsaugoti seniausią sluoksnį. Kodėl turim keisti, ko nereikia keisti? Jei žmonėms patinka, kodėl turim keisti? Ją nuliūdino ir LKT narės A. Žičkienės teiginiai – lyg Vilniuje ar kituose miestuose turi būti kiti prioritetai. Juk Vilniuje taip pat yra ir miškas, ir piliakalnis, ir šaltinis, ir viską galima daryti pagal papročius. Visiškas nesupratimas. Jei aš atvedu keliautojus į lygiadienio šventę, gal jau čia ir skaitosi integracija į turizmą? Ji pasiūlė neskaldyti etninės kultūros į autentišką ir modernią.

O. Drobelenė pastebėjo, kad šiai temai jau per daug skirta dėmesio. Reikia parašyti LKT išaiškinimą ir viskas.

V. Kašinskas pastebėjo, kad įstatymai labai gina etninę kultūrą, tai reikėtų rašte aiškiai išdėstyti.

G. Šapranauskaitė pritarė L. Sungailienės nuostatai. Jos nuomone, autentiška kultūra turi būti dėstoma mokykloje, o kol šito nėra, išeina atotrūkis. Ji pateikė patirtį iš Užgavėnių – nebėra ansamblių, kurie galėtų pateikti autentišką Užgavėnių programą su visais veikėjais – tik vyresnio amžiaus, o jaunų kolektyvų yra vienetai. Jos nuomone, autentika būtinai turi būti mokoma mokykloje, kad jaunimas žinotų, kokia ji yra. Tačiau turi būti vietos ir improvizacijai. G. Šapranauskaitė pasidžiaugė Kauno tautinės kultūros centro projektu „Baltiški raštai“, kuriame skambėjo autentiškos sutartinės, o šalia buvo baltiškų raštų instaliacijos. Tai tikrai sėkmingas autentikos ir modernumo integravimo pavyzdys. Jeigu dirba, kuris gerai išmano autentiką, jis puikiai mokės dirbti su tuo panaudodamas ir modernias formas.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad kalbama apie prioritetus. Nekalbama, kad negali būti modernizuotų dalykų. Kalbama apie tai, kaip skirstomi pinigai, prievarta įdedant reikalavimą įsilieti į kitus kultūros sektorius ir inovacijas.

G. Šapranauskaitė pritarė J. Rudzinsko siūlymui kalbėti apie kiekvieną konkretų klausimą atskirai, aptariant kaip vienas ar kitas niuansas reiškiasi realybėje. Kai rašte yra sudedama labai daug aspektų, jie visi pradingsta. Tegul būna ir 9 raštai, bet bus detalai išanalizuota.

Z. Kalesinkas pastebėjo, kad klausimas yra labai skaudus – projektai žlunga, neįmanoma vystyti tęstinumo. Rašte turėtų būti reikalavimas keisti prioritetus, nustatant etninei kultūrai palankius prioritetus ir formuoti juos kartu su EKG. Jo nuomone, modernumas savaime ateis – šiuolaikiniai jauni žmonės puikiai naudojami moderniomis technologijomis. G. Šapranauskaitės minėtas projektas labai įdomus ir sveikintinas, tačiau tai nėra tradicija. Tai vienas iš projektų, sukurtas sutartinių pagrindu, tačiau tai nėra etninė kultūra. Tai vienas meninis sprendimas. Tai turėtų būti atidalinta, atskirta ir tai neturėtų būti prioritetas.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad LKT pakvietė visuomenę teikti pastabas dėl Gairių 2024 metams. Jei EKG atskiru raštu pateiks tik vieną aspektą, kur liks visi kiti klausimai? Jie irgi siejasi su Gairėmis. Ji sutiko, kad reikia akcentuoti atskirus klausimus, bet kaip suspėti tilpti į laiką? Kaip pasiekti, kad ir NKP programa atsirastų, ir Tęstinių renginių programa?

J. Rudzinskas pritarė N. Balčiūnienei, kad EKG neturėtų siūlyti skaidyti etninę kultūrą į dvi dalis. Tai pavojinga. Tai būtų nauja kvota, padaryta mūsų pačių sąskaita.

A. Kavaliauskienė pritarė G. Šapranauskaitės mintims dėl ugdymo. Neturėtų būti atskirta pinigai, projektai, ugdymas. EKG paskirtis ir tikslas – ne tik globoti, bet ir užtikrinti plano veiksmingumą. Mus gina Įstatymai. Programose labai gražiai rašoma apie tautinį tapatumą, etnokultūrinį ugdymą ir t.t. Mūsų tikslas sujungti įstatymą su praktika, turime įrodyti, kad to reikia mūsų valstybei ir jos tęstinumui. Gal čia net ir Prezidento globos reikėtų. Mes neturėtume likti savo probleminiame rate. Jei LKT kažko nesupranta, tai jos problema. Rezultatas turi būti vardan Lietuvos.

R. Astrauskas pastebėjo, kad patys save guodžiame. Tai yra klausimai, kurie sprendžiami ne mūsų lygmenyje. KM dalina pinigus, o jai etninė kultūra visiškai nerūpi. Čia reikia klabėti ne su LKT, o su Seimu. Tai turėtų būti sprendžiama Seime. Kita vertus, reikėtų įsiklausyti į A. Žičkienės ir L. Sungailienės pastabas. LKT mus kaltina fundamentalizmu – neva mes esame tie, kurie traukia Lietuvą 300 metų atgal, kurie nenori keistis. Mes turime akcentuoti, kad mes esame modernūs žmonės, nes kultūra pati savaime juda, inovacijos savaime vyksta. Bet mums nereikalingos dirbtinės inovacijos, kurios viską gali sugriauti. O finansavimo modelis iš esmės yra ydingas, nes ten nėra vietos tęstinumui. Mes turime pasakyti, kad etninės kultūros programa tam ir yra, kad užtikrintų tęstinumą. Mes čia esame ekspertai, o valstybė čia turėtų remtis autoritetais.

N. Balčiūnienė pasiūlė kreiptis į Konkurencijos tarnybą.

D. Urbanavičienė pasiūlė atskiru klausimu pateikti klausimą dėl prioriteto LKT. O kartu užduoti klausimą Konkurencijos tarnybai. Taip pat jį pasiūlė etninės kultūros finansavimo klausimą įtraukti į Konferencijos rezoliuciją ir svarstyti su Seimo nariais. Reikia galvoti apie kelius, kaip etninė kultūra galėtų būti finansuojama kitais būdais.

Komentarų skiltyje raštu pateikta D. Senvaitytės pastaba: „Aš pritariu labai gražiai suformuluotai Loretos idėjai. Drauge noriu atkreipti dėmesio, kad nereikėtų painioti dar vieno dalyko: tarp autentiškos tradicijos palaikymo veiklų (jų tęstinumo) ir tęstinių etnokultūros projektų palaikymo (tokia forma, kokia jie yra įpratę organizuoti veiklas jau daug metų).“

Komentarų skiltyje raštu pateikta L. Sungailienės pastaba: „Nebesinori gaišinti laiko (ir taip jau užsitęsė 1-o klausimo aptarimas), bet kilo mintis dėl pasiūlymo koreguoti tą 3-ą kriterijų (jei tarkim LKT nesutiktų jo naikinti). Vietoj 3. Projektams, skatinantiems etninės kultūros ir nematerialaus kultūros paveldo išliejimą į kitus kultūros sektorius ir (ar) inovacijas. Gal galėtų būti: 3. Projektams, skatinantiems EK ir NKP populiarinimo veiklų įvairovę?“

NUTARTA:

1. Teikti siūlymus dėl konferencijos „Tapatybė ir etninė kultūra Rusijos ir Ukrainos karo kontekste“ rezoliucijai.

2. Kreiptis į Konkurencijos tarybą dėl LKT nustatyto diskriminacinio prioriteto vien „Etninės kultūros ir nematerialaus kultūros paveldo“ programai įsilieti į kitus kultūros sektorius ir (ar) inovacijas.

2. SVARSTYTA. Siūlymai papildyti Atmintinų dienų įstatymą naujomis atmintinomis dienomis – Tautinio kostiumo, Tautodailininko, Sutartinių ir kt.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad Atmintinų dienų įstatymas neseniai buvo papildytas įvairiomis naujomis atmintinomis dienomis: pavyzdžiui, Prokuratūros, Intelektinės nuosavybės, Tarptautinės valstybės tarnautojų ir t.t. Ji priminė, kad jau ne kartą Tarybos posėdžiuose buvo minėtas siūlymas į Atmintinų dienų įstatymą įtraukti ne tik kalendorines šventes, bet ir daugiau su etnine kultūra besisiejantių dienų. Pvz. galėtų būti įtraukta Tautinio kostiumo diena, kurią Lietuvos nacionalinis kultūros centras (LNKC) jau kuris laikas kviečia minėti Liepos 6-ąją, per Valstybės dieną. Lietuvos tautodailininkų sąjunga siūlo minėti Tautodailės dieną lapkričio 26 dieną. Viename iš EKG T posėdžių buvo pritarta siūlymui paskelbti Sutartinių dieną lapkričio 16 d., kai sutartinės buvo įtrauktos į UNESCO nematerialaus kultūros paveldo sąvadą. Tarmių metais gimė idėja paskelbti tarmių dieną, ji galėtų sutapti su Tarptautine gimtosios kalbos diena vasario 22 d.

J. Rudzinskas paaiškino, kad tautodailininkai liepos 26-ąją švenčia kaip Tautodailės dieną jau kelis dešimtmečius. Tai jau yra įprotis, iniciatyva iš visuomenės. Jeigu reikėtų parašų, juos būtų galima greitai surinkti.

Z. Kalesinsko nuomone, įtraukti Tautinio kostiumo dieną labai tikslinga. Tai būtų visuomenės paskatinimas dėvėti tautinį kostiumą, galbūt atsirastų noras jį vilkėti.

V. Jocys suabejojo, ar šiai progai tinkama liepos 6 d., galbūt reiktų kitos dienos, kuri sutaptų su kokios nors garsios audėjos gimimo diena. Liepos 6-ąją ir taip visi būna pasipuošę iš pagarbos Valstybės dienai.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad Norvegijoje visi išeina su tautiniais kostiumais Konstitucijos dieną. Tai valstybinė šventė, laisva diena. Jos nuomone, tai labai graži ir prasminga proga, kitos datos ieškoti kažin ar verta.

Z. Kalesinskas ir O. Drobelenė pritarė liepos 6-ajai.

Z. Kalesinskas pastebėjo, kad būtų labai sunku nustatyti, kuri audėja yra geriausia. Visos jos ypatingos, o Valstybės diena yra nekvestionuojama.

L. Sungailienė priminė, kad Tautinio kostiumo diena liepos 6-ąją vienu ar kitu lygmeniu jau buvo paskelbta. Ją pasiūlė LNKC, porą metų netgi buvo organizuojamas tam skirtas gražus renginys, vėliau jį pratęsė konkursas „Išaušta tapatybė“ (šiemet jis buvo taip pat suplanuotas, bet LKT jam neskyrė lėšų, todėl atsisakyta konkursą rengti).

D. Urbanavičienės nuomone, jei Liepos 6-oji būtų įtraukta į Atmintinų dienų įstatymą kaip Tautinio kostiumo diena, tokie projektai taptų labiau prioritetiniais.

J. Vaiškūnas atkreipė dėmesį, kad žodis „kostiumas“ yra prancūziškas žodis, reiktų lietuviško žodžio.

V. Jocys pasiūlė naudoti žodį „drabužis“.

Z. Kalesinsko nuomone, galėtų būti naudojami žodžiai „apėrdai“, „drabužiai“, „rūbai“.

J. Vaiškūnas pastebėjo, kad „rūbas“ yra slavizmas.

A. Kavaliauskienės nuomone, kostiumas apima visas aprangos ir apavo detales, tuo tarpu drabužis gali būti ir viena kuri nors detalė. Kadangi tautinį kostiumą apskritai dar reikia prisijaukinti, terminas „drabužis“ duotų daugiau laisvės interpretuoti. Pilno kostiumo žmogus gali ir neturėti. Tačiau „Tautinio drabužio“ dieną jis galėtų pasipuošti kad ir viena kostiumo detale. Jos nuomone, tokia laisvė yra labai gerai. Tegu žmogus pasižiūri kūrybiškai, tegu ateina bent su riešinėmis, ir tai jau bus labai gerai.

D. Urbanavičienė priminė, kad R. Šarknickas yra siūlęs Tarybai paskelbti Tautinės juostos dieną. Tautinio drabužio diena galėtų būti analogas. Ji pakvietė išgryninti terminą el. paštu. Taip pat ji paklausė, ar Taryba pritaria dėl Tarmių dienos (Vasario 21d.)

V. Jocys pritarė, jeigu nesidubliuoja.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad tai yra Tarptautinė gimtosios kalbos diena, tačiau jau Tarmių metais tarmių puoselėtojas A. Svidinskas buvo iškėlęs mintį, kad Lietuvoje tai galėtų būti ir Tarmių diena, nes tarmė ir yra gimtoji kalba.

D. Urbanavičienė suabejojo dėl pernai EKG T aptarto siūlymo iš atmintinų dienų išbraukti Derliaus dieną, nes toks siūlymas turi negatyvią konotaciją. Be to, Derliaus šventė visgi yra plačiai švenčiama kaimuose ir miesteliuose, o istoriniuose šaltiniuose minima, kad derliaus šventė būdavo švenčiama spalio mėnesį.

V. Jocys pritarė pastebėdamas, kad atmintinos dienos valstybei nieko nekainuoja. Jei būtų išieginė diena, gal ir būtų verta permąstyti, o dabar... Juo labiau, kad ši šventė šiandien ko gero tikrai neturi jokio politinio atspalvio.

R. Astrauskas pritarė.

Komentarų skiltyje R. Šaknys parašė: „Dėl Derliaus šventės bučiau linkęs abejoti. Net Mažojoje Lietuvoje ją šventė tik atėjus Hitleriui. Vokietijoje tai buvo šventė ir anksčiau. Oktoberfestas buvo plačiai švenčiamas nuo senų laikų.“

Komentarų skiltyje D. Senvaitytė parašė: „Nereikalinga tokia diena visai.“

A. Kavaliauskienė pastebėjo, kad jaunimo švietimui būtų gerai Derliaus šventę prijungti prie Simajudo šventės. Tas suglaudintimas jiems įneštų aiškumo.

D. Urbanavičienė priminė, kad Derliaus šventė Atmintinų dienų įstatyme jau yra, o siūlymas braukti turi negatyvią spalvą.

D. Urbanavičienė paklausė, ar siūlyti „tautodailės“ ar „tautodailininko“ dieną.

J. Rudzinskio nuomone, „tautodailės“.

V. Jocys pasvarstė, gal „liaudies meno“?

Z. Kalesinsko ir N. Balčiūnienės nuomone, „liaudies meno“ skamba prasčiau.

V. Jocys pastebėjo, kad „Tautodailės“ gali asocijuotis tik su Lietuvos tautodailininkų sąjunga.

J. Rudzinskis tai paneigė.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad „Dainų švenčių įstatyme“ taip pat buvo atsisakyta termino „liaudies menas“, jis pakeistas „tautodaile“.

NUTARTA:

1. Išdiskutuoti el. paštu, ar siūlyti „Tautinio drabužio“ dieną, ar panaudoti kitą terminą;
2. Pateikti siūlymą į Atmintinų dienų įstatymą įtraukti Tautinio drabužio (liepos 6 d.), Tarmių (Vasario 21 d.), Sutartinių (Lapkričio 16 d.), Tautodailės (Lapkričio 26 d.) dienas.
3. Nesiūlyti išbraukti Derliaus dienos.

3. SVARSTYTA. EKG T partnerystė rengiant tarptautinį projektą, skirtą Sūduvos etninės kultūros puoselėjimui.

D. Urbanavičienė informavo, kad EKG T yra gavusi siūlymą kaip partnerė dalyvauti įgyvendinant programą „Abipus sienos“. Ji pakvietė G. Skamaročių pristatyti šį siūlymą.

G. Skamaročius informavo apie rengiamą projektą „Liaudies kultūros maršrutas: Sūduva – Suvalkai“, skatinantį bendradarbiavimą puoselėjant Sūduvos kultūrą abipus sienos. Juo norima sukurti abiejų šalių žmonių ir kultūros institucijų bendradarbiavimo tinklą, inventorizuoti esamus kultūrinius išteklius, parengti liaudies kultūros turizmo maršruto strategiją ir jos įgyvendinimą. Šis projektas prisidėtų prie kultūros paveldo išsaugojimo ir prieinamumo didinimo, liaudies kultūros transformacijos į kūrybinį pasienio verslumą ir pasienio regiono turizmo skatinimą. Numatomos keturios veiklų grupės: inventorizacija, fiksavimas, leidyba, mokymai, konferencijos ir t.t. Projektas būtų vykdomas kartu su Lenkijoje veikiančia asociacija „Nemunas“. Projektas turėtų būti pateiktas iki balandžio 28 dienos, o įgyvendinamas 2024-2025 metais. Projekto maksimali suma – iki 1 000 000 eur. Pati programa skirtų 80 proc. sumos, likusią dalį dotuodavo Vidaus reikalų ministerija, iš savo pusės reikėtų prisidėti tik 10 proc. G. Skamaročius informavo, kad pats įgyvendinant tokius projektuose dalyvauja jau daugiau nei 25 metus.

D. Urbanavičienė paklausė, kas dar būtų projekto partneriai iš Lietuvos.

G. Skamaročius atsakė, kad pirmiausia pasiūlė EKG, daugiau niekam.

D. Urbanavičienė suabejojo dėl EKG finansinių galimybių ir apskritai, ar Taryba gali turėti finansinę eilutę tokiam tikslui. Jos nuomone, iš Lietuvos pusės turėtų būti daugiau partnerių.

G. Skamaročius atsakė, kad galima pakviesti ir daugiau partnerių. O finansinis indėlis gali būti ir darbuotojų laikas, patalpos, transportas ir t.t.

Z. Kalesinskas paklausė, kas gali būti paraiškos teikėjai.

G. Skamaročius atsakė, kad gali būti savivaldos, regioninės, nacionalinės institucijos arba NVO. Visi, išskyrus komercines struktūras.

Z. Kalesinskas pastebėjo, kad projekto valdymas yra tiesioginė finansinė atsakomybė. Šiuo atveju, ar gali EKG prisiimti finansinę atsakomybę už projekto įgyvendinimą, ataskaitas, auditus ir t. t.? Taryba turėtų prašyti Seimo leidimo dalyvauti projekte.

L. Sungailienė pritarė: EKG yra ekspertinė institucija, tad ji gali suteikti nebent ekspertines paslaugas. Bet ar EKG gali būti vieni iš projekto vykdytojų? Gal EKG pagal savo funkcijas tokių veiklų net negali vykdyti?

Z. Kalesinskas paklausė, kas būtų pagrindinis teikėjas iš Sūduvos.

G. Skamaročius atsakė, kad kol kas iš Lietuvos pusės yra pasiūlyta tik Tarybai.

Z. Kalesinsko nuomone, tokiu atveju reikėtų atsiklausti Seimo.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad EKG turi regioninį padalinį Sūduvoje. Tačiau tikrai reikėtų pasikonsultuoti, pavyzdžiui, Seimo Teisės departamente. Ir būtų labai gerai, jei atsirastų partnerių ir pačioje Sūduvoje. Aišku, projekto reikšmė būtų didžiulė, jis būtų naudingas, bet reikia konsultotis dėl teisinių ir finansinių mūsų galimybių. Ji paklausė Tarybos, ar ji norėtų užsikrauti tokią atsakomybę ir kokios apimtys?

V. Jocys atsakė, kad ir koks gražus ir prasmingas projektas, pagal savo statusą Taryba nelabai gali šia veikla užsiimti ir tokią atsakomybę prisiimti. Tai būtų tikrai šalutinė veikla: EKGTT neturi nei finansinių galimybių, nei darbuotojų. Tačiau kaip globėja EKGTT galėtų būti.

Z. Kalesinkas pastebėjo, kad Taryba galėtų būti ir konsultantė, patarėja.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad seniau EKGTT turėjo eilutę tyrimams.

Z. Kalesinskas pastebėjo, kad tai yra tikslinės lėšos, kurios turi būti naudojamos pateikiant ataskaitą. Dalyvavimas projekte yra papildoma veikla. Pavyzdžiui, jei biudžetinė įstaiga muziejus nori dalyvauti projekte, jis teikia prašymą Savivaldybės tarybai, Taryba suteikia teisę dalyvauti ir skiria lėšas projekto kofinansavimui. Po projekto įgyvendinimo jos gražinamos į biudžetą pilna apimtimi, be to, yra didžiulė atsakomybė partneriui teikti dalykines ir finansines ataskaitas.

D. Urbanavičienė pasiūlė nutarti pasikonsultuoti su Seimo teisininkais, gal net reikėtų Seimo valdybos sutikimo. Neabejotinai reikėtų prašyti Finansų ministerijos skirti papildomas lėšas EKGTT. Jos nuomone, tyrimus daryti EKGTT gali, kaip ekspertinė institucija tai daryti netgi privalo. Jei EKGTT projekte dalyvautų kaip ekspertinė institucija, galbūt galimybė dalyvauti būtų visai reali. Tačiau reikia viską išsiaiškinti. Ji paprašė tai padaryti N. Balčiūnienę. D. Urbanavičienės pasiūlė klausimą taip pat aptarti Sūduvos regioninėje taryboje.

G. Šapranauskaitė pastebėjo, kad interreginiuose projektuose investuojamos lėšos sugražinamos tik pasibaigus projektui. Apyvartines lėšas reikia turėti nemažas.

N. Balčiūnienės nuomone, iš EKGTT pusės užtektų darbuotojų darbo ir viskas.

Z. Kalesinskas pabrėžė, kad tai nėra žaidimas, tai yra dideli pinigai, juridinė, finansinė atsakomybė. Kas nevykdė tokių projektų, gal nesuvokia atsakomybės masto. Kai lėšos pateisinamos po audito, tik tada jos grįžta į biudžetą atgal. Jis patarė būtinai pasikonsultuoti.

L. Sungailienė pritarė, kad būtina konsultotis su teisininkais, o taip pat pasikonsultuoti su savim – ar turime laiko, ar Taryba pilnai įgyvendina visas savo užduotis. EKGTT veiklos planas tikrai labai turtingas, ar tikrai turėsime laiko ir žmogiškų išteklių papildomiam darbui?

D. Urbanavičienės nuomone, prisidėtų regioninės tarybos nariai. Tačiau iš Lietuvos pusės turėtų dalyvauti dar bent vienas partneris.

L. Sungailienės nuomone, EKGTT kaip ekspertinės institucijos dalyvavimas tikrai turėtų nemenką svorį. Partneris, kuris atliktų vykdomąją veiklą, turėtų turėti patirties tokių projektų įgyvendinime ir turėtų turėti tam skirtų lėšų. Tokiu atveju bendradarbiavimas įmanomas.

N. Balčiūnienės nuomone, vykdomuosius darbus galėtų atlikti Gintaras Skamaročius, atstovaudamas Sūduvos regioninę tarybą. Jis tame patirties turi.

D. Urbanavičienė atsakė, kad jis galėtų projektą administruoti, tačiau čia reikalinga platesnė veikla.

Z. Kalesinkas pastebėjo, kad pirmiausia reikėtų tartis su Sūduvos regionine taryba. Už ją nuspręsti negalima.

D. Urbanavičienė suabejojo, ar Sūduvos regioninės tarybos pirmasis posėdis galėtų būti surengtas iki kovo 31 dienos, tuomet kažin ar pakaktų laiko apsisprendimui dėl projekto.

V. Jocys atkreipė dėmesį, kad Sūduvos regioninės tarybos nariai visi yra savo darbus dirbantys žmonės, tad kokios yra jų galimybės dalyvauti tokiame projekte nuo Sūduvos regioninės tarybos?

Z. Kalesinkas pastebėjo, kad ne vienas iš jų yra savivaldybių atstovai. Bet kokių atveju EKGTT turi atsiklausti, ar ji gali dalyvauti tokiame projekte, įvertinant finansines ir administracines rizikas.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad regioninė taryba taip pat galėtų būti tiesiog patarėjas projekte. Jos nuomone, jeigu vienas iš projekto uždavinių yra tyrimai, savitumų išgryninimas, išteklių apibendrinimas, tai iš esmės atitinka EKGTT uždavinius. Ji pritarė, kad būtina konsultuotis.

L. Sungailienė pasiūlė per tą laiką, kol bus gautas atsakymas iš Seimo, paieškoti kitų partnerių. Ji paklausė G. Skamaročiaus, gal yra kokia nors NVO, kuri galėtų dalyvauti.

G. Skamaročius atsakė, kad viena iš galimybių yra Nemuno euroregiono organizacija arba Sūduvos regiono taryba, tam tikra lėšų suma šioms organizacijoms yra pakeliama. Tačiau projekto veiklos laukas – etninė kultūra. Projekto parengimas apima porą mėnesių darbo. Jeigu užsienio partneriui neduosime atsakymo, jį prarasime ir paprasčiausiai liksime be projekto. Aišku, kad savivaldybės irgi nori pretenduoti į tos pačios programos biudžetą (Kauno rajonas, Prienai, Marijampolė, visi esame konkurentai). Tačiau mes turime žiūrėti savo interesų. Reikėtų žmogaus, kuris padėtų sutvarkyti finansus – esama EKGTT darbuotoja tikrai sutiktų padėti padaryti apmokėjimus, gaudama atlygį už vieną kitą papildomą valandą. Kas neramina – ar iš principo mums leis dalyvauti kaip partneriui? Jei leistų, atkristų visos grėsmės. G. Skamaročius paprašė į tai žiūrėti kaip į galimybę.

D. Urbanavičienė pasiūlė per savaitę laiko išsiaiškinti teisinės galimybes. Tačiau ji akcentavo, kad Tarybos vaidmuo nebūtų kaip vykdomosios institucijos, tik kaip ekspertinės. Tad labai reikėtų kito partnerio. Jos manymu, šiuo klausimu būtų galima susijungti ir prabalsuoti bet kuriuo metu.

G. Skamaročius atsakė, kad kolegoms iš Lenkijos yra pažadėta duoti atsakymą jau šiandien, po EKGTT posėdžio.

D. Urbanavičienė atsakė, kad atsakymo šiandien duoti EKGTT negali.

G. Skamaročius pažadėjo paieškoti per tą laiką kitų partnerių.

Z. Kalesinkas pastebėjo, kad būtina žinoti, koks yra kiekvieno partnerio finansinis indėlis.

G. Skamaročius atsakė, kad kiekvienas partneris savo gaunamas lėšų sumas dalinai finansuoja 20 proc. įnašu, tačiau prisidėjus Vidaus reikalų ministerijai, jis sumažėja iki 10 proc. Jei Tarybos biudžetas yra, pavyzdžiui, 50 000 eur, tai jos įnašas 5000, galutinis įnašas – 2500 eur.

D. Urbanavičienė paklausė, ar Taryba, jeigu gautų teigiamą atsakymą iš Seimo ir jeigu atsirastų kitas partneris iš Lietuvos, pritartų dalyvavimui projekte.

V. Jocio nuomone, viskas labai slaidu - pagrindinis pyragas bus Lenkijoje, o mes turėsime atidirbinėti už juos.

N. Balčiūnienės nuomone, mes dirbtume tik savoje teritorijoje.

L. Sungailienė pasiūlė nespėlioti. Kai bus žinomas konkretus atsakymas iš Seimo, bus galima pasvarstyti iš naujo. Reikia detalios informacijos.

D. Urbanavičienė pasakė, kad partneriams taip galima ir pasakyti, kad šiandien atsakyti negalime.

G. Skamaročius paklausė, ar galima atsakyti, kad atsakymą duosime per savaitę.

N. Balčiūnienė pažadėjo į Seimo juridinį skyrių nueiti jau rytoj.

NUTARTA. Kreiptis į Seimo Teisės departamentą ir išsiaiškinanti, ar EKGK galėtų dalyvauti tarptautiniame projekte.

4. SVARSTYTA. Institucijų ir organizacijų, deleguojančių atstovus į naujos kadencijos EKGK regionines tarybas, sąrašo patvirtinimas.

D. Urbanavičienė informavo, kad visos Regioninės tarybos svarstė savo posėdžiuose siūlymus dėl deleguojančių institucijų sąrašus, jais pasidalinta su Taryba prieš posėdį.

Z. Kalesniskas paprieštaravo – Sūduvos regioninė taryba šio sąrašo nesvarstė. Jo nuomone, pateiktas Sūduvos EKGK siūlomų įstaigų sąrašas yra neaptartas Suvalkijos (Sūduvos) EKGK posėdyje, todėl negali būti tvirtinamas. Todėl prašo sudaryti galimybę aptarti papildytą sąrašą Sūduvos regiono taryboje.

D. Urbanavičienė atsakė, kad dėl papildomai siūlomų organizacijų, kurios yra pažymėtos kita spalva, siūloma diskutuoti šiame Tarybos posėdyje. Ji priminė, kad sprendimą dėl deleguojančių į regioninę tarybą institucijų sąrašo tvirtinimo priima Taryba. Jau ne kartą buvo atvejų, kad Taryba koreguoja regioninių tarybų pasiūlytą sąrašą.

Komentarų skiltyje D. Senvaitytė parašė: „Kodėl tatybose yra KU ir ŠU (nuo VU), bet nėra VDU ir VU?“

Z. Kalesniskas paklausė, kam regioninė taryba svarsto šį sąrašą, jei viską sprendžia Taryba.

D. Urbanavičienė atsakė, kad regioninė taryba pateikia siūlymą.

N. Balčiūnienės nuomone, tai yra normalu: regioninė taryba teikia siūlymą, Taryba nusprendžia.

Z. Kalesnisko pastebėjo, kad dabar sąrašė atsirado įstaigų, kurios regioninėje tarybos išvis nesvarstytos. Jo nuomone, taip neturėtų būti.

D. Urbanavičienė dar kartą pakartojo, kad įstatymą Taryba tvirtina sąrašus, o ne regioninės tarybos.

Z. Kalesinkas pakartojo, kad regioninėje taryboje neaptartų įstaigų negalima įtraukti į sąrašus. Kokia funkcija tokiu atveju yra Regioninės tarybos? Kam jos reikalingos, jeigu viską siūlo ir nusprendžia vien Taryba.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad lygiai taip pat dirba ir Seimo komitetai – jie siūlo, o nusprendžia visas Seimas, posėdžio metu priimdamas sprendimus. Kita vertus, kam reikalinga Taryba, jeigu viską diktuoti nori Regioninės tarybos?

Z. Kalesinkas atsakė, kad diktuoti nenori, tik siūlyti, tačiau siūlymai jau yra apspręsti.

D. Urbanavičienė atsakė, kad niekas dar nėra nuspręsta. Sąraše atskiromis spalvomis sužymėtos skirtingos institucijos ir organizacijos (savaivaldybės, saugomos teritorijos, visuomeninės organizacijos), o šalia Regioninių tarybų pateiktų siūlymų papildomi siūlymai šios dienos Tarybos posėdžiui pažymėti geltonu fonu. Ji pristatė Aukštaitijos sąrašą – tai didžiausias regionas, todėl turi daugiau deleguojančių institucijų (31) nei kitos regioninės tarybos (iki 30). Aukštaitijoje vien savivaldybių yra 21, o pagal įsigalėjusią tvarką visos savivaldybės turėtų dalyvauti regioninėje taryboje. Iš saugomų teritorijų yra Aukštaitijos nacionalinis parkas ir Labanoro regioninis parkas. NVO grupėje atsirado naujų – Žiemgalos draugija ir Lietuvos etnosporto komitetas (taip nutarta per Aukštaitijos regioninės tarybos posėdį). Ji paklausė, ar Taryba sąrašui pritaria.

J. Rudzinskas paklausė, ar išlieka Lietuvos tautodailininkų sąjungos skyrius?

D. Urbanavičienė atsakė, kad Aukštaitijoje LTS atstovo ir nebuvo. Šiame regione problema yra ta, kad sąrašas yra perpildytas..

J. Rudzinskas paprieštaravo, kad LTS Panevėžio skyriaus atstovas visada būdavo.

L. Sungailienė paklausė, kodėl į Aukštaitijos tarybos sudėtį pateko Lietuvos etninės kultūros ugdytojų sąjunga, Lietuvos etninės kultūros draugija, Lietuvos tradicinių amatų centrų asociacija, Lietuvos muziejų asociacija, Lietuvos etnosporto komitetas? Tai yra visą Lietuvą apimančios organizacijos.

D. Urbanavičienė atsakė, kad į regionines tarybas visą Lietuvą apimančios organizacijos deleguoja savo narius būtent iš regiono. Pavyzdžiui, Aukštaitijoje veikia Lietuvos etnosporto komiteto narys Vilius Marma.

L. Sungailienė pastebėjo, kad EKG T svetainėje skelbiami 2018 metų balandžio 10 dieną patvirtinti Regioninių tarybų nuostatai. Čia nurodyta, kad kiekvieną Regioninę tarybą sudaro ne mažiau kaip 14, bet ne daugiau kaip 30 narių. Regioninė taryba ne mažiau kaip 3 mėnesiai prieš savo kadencijos pabaigą aptaria ir numato institucijas bei organizacijas, kurios galėtų deleguoti savo atstovus į Regioninę tarybą, sudaro jų sąrašą ir teikia tvirtinti Tarybai. Patvirtinus sąrašą, Tarybos administracija išsiunčia sąraše nurodytoms institucijoms ir organizacijoms kvietimus deleguoti narius į Regioninę tarybą. Organizacinį naujosios kadencijos Regioninės tarybos sudarymo darbą atlieka

tam regionui priskirtas Tarybos administracijos specialistas. Personalinę kiekvienos Regioninės tarybos sudėtį tvirtina Taryba.

D. Urbanavičienė paaiškino, kad viskas ir vyksta vadovaujantis šia tvarka. Būtent prieš tris mėnesius vyko Regioninių tarybų posėdžiai, kuriuose aptarti šie sąrašai. Tik geltonu fonu pažymėti papildomi siūlymai, kuriuos šiandien reikia aptarti.

J. Rudzinskas pakartojo, kad negali būti, jog nėra LTS Panevėžio skyriaus atstovo.

D. Urbanavičienė pakvietė J. Vaiškūną ir J. Eidikonienę pakomentuoti, kodėl nėra LTS Panevėžio skyriaus.

J. Eidikonienė informavo, kad Regioninių tarybų nuostatai buvo koreguoti 2022 metais – Aukštaitijai priskirta teisė turėti 31 narį. Lietuvos tautodailininkų sąjungos atstovo praeitą kadenciją Aukštaitijos taryboje nebuvo, tačiau tai galima koreguoti.

R. Mikštaitė-Čičiurkienė patvirtino, kad praeitą kadenciją Aukštaitijos taryboje nebuvo LTS atstovo. 2023 m. sausio 31 dieną sąrašas buvo svarstytas Aukštaitijos regioninėje taryboje, balsuota ir pritarta nagrinėjamam sąrašui.

J. Rudzinsko nuomone, labai blogai, kad nėra LTS atstovo.

D. Urbanavičienė pasiūlė pakeisti Regioninių tarybų nuostatus, įtvirtinant, kad Aukštaitija gali turėti 32 atstovus, tada įtraukti į deleguojančių institucijų sąrašą LTS Panevėžio skyrių.

N. Balčiūnienė pritarė.

Z. Kalesinskas suabejojo - iki kokio dydžio išaugs regioninės tarybos? Skaičius turi būti adekvatus.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad dėl Aukštaitijos tarybos narių skaičiaus jau buvo diskutuota anksčiau. Reikėtų turėti omeny, kad tai išskirtinis regionas, tai daugiau nei trečdalis Lietuvos.

J. Rudzinskas pakomentavo, kad LTS atstovas tikriausiai iškrito tada, kai buvo miręs Panevėžio skyriaus pirmininkas ir nebuvo kam jo pakeisti.

D. Urbanavičienė paklausė J. Vaiškūno, ar būtų gerai Aukštaitijos tarybai, jei sąrašas pasipildytų LTS Panevėžio skyriumi.

J. Vaiškūnas patvirtino, kad sąrašas buvo aptartas Aukštaitijos tarybos posėdyje. LTS atstovas nebuvo išbrauktas, tiesiog buvo vadovaujamas ankstesniu sąrašu, kuriame LTS atstovo nebuvo. Visi siūlymai atėjo iš regioninės tarybos narių. Jeigu LTS dalyvavimas labai svarbus, galima įtraukti. Aukštaitijos taryba labai didelė, bet jei ji pasipildytų vienu nariu, gal nieko blogo.

D. Urbanavičienė suabejojo Lietuvos savivaldybių muziejų asociacijos dalyvavimo būtinumu. Gal galima padaryti rokiruotę?

O. Drobelenė pastebėjo, kad ne visos savivaldybės pateikia atstovus, o kartais pateikia nedirbančius atstovus. Tad nereikia daryti problemas.

R. Mikštaitė-Čičiurkienė užtikrino, kad Aukštaitijoje visos savivaldybės buvo pateikusios atstovus ir visi tikrai dirbo labai aktyviai tiek dalyvaujant posėdžiuose, tiek apklausose.

D. Urbanavičienė paklausė, ar aktyviai dalyvavo Lietuvos savivaldybių muziejų asociacijos atstovas Aukštaitijos taryboje.

R. Mikštaitė-Čičiurkienė atsakė, kad pastaruoju metu atstovo nebuvo, nes direktorė buvo atleista ir naujo atstovo asociacija nepateikė.

Z. Kalesinskas informavo, kad Lietuvos savivaldybių muziejų asociacijos pirmininkas yra jis.

L. Sungailienės nuomone, reikia ir LTS atstovo. Nes tautodailininkų nebuvimas yra nesusipratimas.

D. Urbanavičienė pasiūlė padaryti du taisymus: padidinti Aukštaitijos sąrašą iki 32 ir įrašyti LTS Panevėžio tautodailininkų skyrių.

J. Rudzinskas pritarė.

Z. Kalesinskas paprieštaravo – lengva ranka keisti sąrašą negalima.

N. Balčiūnienė atsakė, kad pagal nuostatus Taryba gali sąrašą koreguoti.

R. Mikštaitė-Čičiurkienė susirūpino, kodėl įtraukiamas Panevėžio atstovas, o ne, pavyzdžiui, Kupiškio.

J. Rudzinskas atsakė, kad LTS Aukštaitijos skyrius yra vienas – centras Panevėžyje, kuris anksčiau turėjo savo atstavą Aukštaitijos taryboje turėjo.

J. Vaiškūno nuomone, čia nėra jokios problemos. Juk čia ne etatai skirstomi, čia žmonės dirbs visuomeniniais pagrindais.

D. Urbanavičienė paklausė, ar Taryba sutinka, kad Aukštaitijos taryba būtų padidinta iki 32 narių. Iš 18 esamuoju laiku dalyvaujančių niekas neprieštaravo.

D. Urbanavičienė paklausė, ar Taryba pritaria, kad į Aukštaitijos tarybą būtų įtrauktas LTS Aukštaitijos skyriaus narys.

Iš 18 dalyvaujančių Tarybos narių esamuoju laiku niekas neprieštaravo.

V. Griškevičienė paklausė dėl formuluotės – Kupiškio rajono savivaldybė ar Kupiškio rajono savivaldybės administracija. Ar norime, kad ateitų politikai, ar administracijos atstovai?

D. Urbanavičienė atsakė, kad Bendruosiuose regioninių tarybų nuostatuose nurodyta, kad regioninių tarybų nariai turi turėti etninės kultūros patirtį. Jeigu savivaldybėje yra etninės kultūros ekspertas, viskas gerai, tačiau jei nėra, deleguoja kažką iš pavaldžios institucijos. Galime parašyti, kad norime turėti tiesioginį ryšį su savivaldybe, turint omeny ir administraciją, ir savivaldybės Tarybą ir t.t.

Pristatydama sąrašą deleguojančių institucijų į Dzūkijos (Dainavos) regioninę tarybą, D. Urbanavičienė pastebėjo, kad čia yra nemažai savivaldybėms pavaldžių institucijų – kultūros centrų, muziejų, švietimo įstaigos. Tokia prabanga atsiranda dėl to, kad Dzūkija mažesnė ir savivaldybių

atstovų yra žymiai mažiau. Papildomai siūloma įtraukti Lenkijos lietuvių etninės kultūros draugijos (toliau – LLEKD) atstovą, nes to paprašė LLEKD per savo suvažiavimą.

O. Drobelenė pastebėjo, kad jie buvo ir anksčiau.

V. Griškevičienė paklausė, ar nėra problemos, kad LLEKD registruota kitoje valstybėje.

N. Balčiūnienė patikino, kad problemos nėra, nes LLEKD rūpinasi Lietuvos ministerijos.

L. Sungailienė paklausė, ar regionams sudaromos lygiavertės sąlygos, jeigu Aukštaitijoje kiekvienas rajonas turi po vieną, o Dzūkijoje – po du atstovus (iš savivaldybės ir kitų institucijų). Jos nuomone, galėtų būti nurodoma, kad deleguoja savivaldybės administracija.

D. Urbanavičienė atsakė, kad tokia tvarka yra nuo seno ir tame nėra nieko blogo. Mažoje Lietuvoje kai kurie rajonai turi net tris atstovus. Jeigu yra aktyvių žmonių įvairiose institucijose, kodėl jie negalėtų dalyvauti?

L.Sungailienė pritarė – jeigu tai neapsunkina darbo ir regioninės tarybos neturi pretenzijų, tebūnie.

O. Drobelenė atsakė: šitiek metų jau dirbame ir kol kas nebuvo jokių problemų. Ji paprašė esamą tvarką palikti.

D. Urbanavičienė pasiūlė patvirtinti Dzūkijos (Dainavos) regioninę tarybą deleguojančių atstovus institucijų ir organizacijų sąrašą.

Iš 18 esamųjų laiku dalyvaujančių Tarybos narių niekas neprieštaravo.

A.Kavaliauskienė pasvarstė, kad regionai yra skirtingo dydžio ir jie dėl to nekalti. Ji pasiūlė savivaldybių atstovų netraukti į limituotą institucijų skaičių sąrašą, svarstyti tik kitų institucijų skaičiaus limitą.

D. Urbanavičienė paklausė, kaip dirbtų Regioninės tarybos, jei jose būtų 40 ar 50 žmonių?

O. Drobelenė atsakė, kad būtų labai sunku susirinkti į posėdžius.

N. Balčiūnienės nuomone, dabartinė tvarka yra gera.

J. Vaiškūno nuomone, skaičiaus didinti neverta. Nebent atsirastų nebetelpančių organizacijų.

Pristatydama į Mažosios Lietuvos regioninę tarybą deleguojančių institucijų sąrašą, D. Urbanavičienė pastebėjo, kad čia yra tik 8 savivaldybės, taip pat yra kultūros centrai, saugomos teritorijos, muziejai ir dvi visuomeninės organizacijos. Ji suabejo dėl regioninės tarybos pasiūlytos naujos institucijos – Evangelikų liuteronų bažnyčios. Tai būtų precedentas, nes regioninės tarybos sudėtyje pirmą kartą atsirastų bažnyčios atstovas.

V. Griškevičienės nuomone, dominuoti turėtų patirtis ir kompetencija etninės kultūros srityje. Šiuo atveju evangelikų liuteronų palikimas labai svarbus, tačiau... Jos nuomone, tai yra nonsensas. Partnerystė su religinėmis bendruomenėmis galima, tačiau ar jie gali būti etninės kultūros ekspertais, ji suabejojo.

V. Jocys paklausė, kas pateikė šį siūlymą.

V. Griškevičienė atsakė, kad pasiūlė viena Mažosios Lietuvos regioninės etninės kultūros globos tarybos narė, motyvuodama tuo, kad yra aktyvių kunigų. Jos nuomone, jie gali veikti per kitas institucijas. Bažnyčia neturėtų būti laikoma eksperte etninės kultūros srityje.

L. Sungailienė paklausė, kokia buvo pasiūlymo motyvacija.

V. Griškevičienė atsakė, kad ši bažnyčia sprendžia kultūrinio evangelikų liuteronų palikimo klausimus.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad tas palikimas dažniausiai yra materialus, EKG T laukas – nematerialus kultūros paveldas.

L. Sungailienė paprieštaravo, kad Nematerialaus kultūros paveldo sąvade yra įrašyta viena evangelikų liuteronų tradicija.

D. Urbanavičienė, kad sąvade yra ir žydiškų, totoriškų tradicijų. Negi visus dabar įtraukti į regionines tarybas?

V. Griškevičienė priminė, kad sąvadui evangelikų tradicijos vertybę teikė ne bažnyčia.

V. Jocys pastebėjo, kad nė vienos kitos konfesijos bendruomenių sąrašė nėra, tai gal šios tvarkos reikėtų ir laikytis.

Komentarų skiltyje D. Senvaitytė parašė: „Bet juk evangelikai ir suformavo regiono išskirtinumą. Romuva - irgi religinė bendruomenė“.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad EKG T sąrašė yra Lietuvos katalikų mokslo akademija, bet tai nėra religinė organizacija. Taip pat yra Lietuvos Ramuvų sąjunga, bet ji taip pat nėra religinė organizacija.

L. Petrošienė pastebėjo, kad Mažojoje Lietuvoje etninė kultūra išties yra labai glaudžiai susijusi su Evangelikų liuteronų bažnyčia. Ji pasiūlė jos neišbraukti, ypač jeigu tai pasiūlė regioninė taryba. Tokiu būdu būtų pastiprinamas evangelikų liuteronų ir etninės kultūros ryšys. Jeigu iš kažkur randasi priešiškus, jo būtų mažiau.

D. Urbanavičienė priminė, kad EKG T yra Seimui atskaitinga institucija, o pagal Konstituciją religija yra atskirta nuo bažnyčios. Etninės kultūros ryšys su religija yra domėjimose lauke, gali būti svarstomi su tuo susiję klausimai, bet ar dėl to verta įtraukti religinės bendruomenės atstovą į EKG T sudėtį?

V. Jocys pastebėjo, kad Žemaitijoje taip pat yra reikšmingų religinių tradicijų (pvz. žemaitiškų kalnų giedojimas), bet dėl to nėra įtraukiami religinių bendruomenių atstovai į Žemaitijos regioninės tarybos sudėtį.

V. Griškevičienė pastebėjo, kad čia ne dėl susipriešinimo, o tiesiog teisėtumo klausimas. Ji pasvarstė, ar nereikėtų pateikti užklausos teisininkams.

D. Urbanavičienė priminė, kad patvirtinus deleguojančių į regionines tarybas institucijų sąrašus šiandien, iškart būtų galima toms institucijoms išsiųsti raštus dėl delegavimo ir formuoti regionines

tarybas, o jei būtų teikiamos užklauskos, viskas labai išsitęstų laike. Dabar regioninės tarybos neveiksnius, nes senoji kadencija darbą baigė, todėl nebeaišku, su kuo tartis ir kaip posėdžius organizuoti. Todėl sprendimas turi būti priimtas šiandien.

Ž. Šaknys palaikė siūlymą įtraukti evangelikų liuteronų bažnyčią į Mažosios Lietuvos tarybą, nes Mažojoje Lietuvoje ši bažnyčia yra arčiau liaudies negu kitur. Pavyzdžiui, ekspedicijos metu bažnyčioje netgi leido tyrimus atlikti. Dėl teisinių dalykų, jis pasiūlė paieškoti kitų formų: galbūt gali būti įtraukta ne bažnyčia, o parapija ar pan.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatyme nurodyta, kad EKGTT yra sudaryta iš etninės kultūros srities institucijų ir organizacijų, religinės organizacijos neminimos, todėl religinių organizacijų įtraukimas būtų neteisėtas.

V. Griškevičienės nuomone, tai būtų galima padaryti, jeigu tai būtų numatyta nuostatuose. Jeigu nėra, vadinasi neturėtų ir būti.

L. Petrošienė pasipiktino, kaip šitaip įmanoma sakyti. Ji pastebėjo, kad Mažojoje Lietuvoje be kunigo etninės kultūros nebuvo įmanoma užrašyti net po II Pasaulinio karo.

L. Sungailienės nuomone, bažnyčia gali turėti kažkokią visuomeninę organizaciją, kuri rūpinasi kultūrinėmis tradicijomis, paveldu ir t.t. Reikėtų tokių paieškoti.

V. Griškevičienė prisiminė, kad Lietuvinkų bendrijoje yra labai daug šio krašto žmonių, tarp kurių yra ir evangelikai liuteronai.

V. Jocys paklausė, galbūt yra kokia nors liuteroniško giedojimo draugija?

V. Griškevičienė atsakė, kad regioninės tarybos nariai buvo pakviesti surašyti visas žinomas organizacijas, o jų atsirado tik tiek.

D. Urbanavičienė pacitavo Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymo 6¹ str. 10 punktą: „Regioninių tarybų nuostatuose nustatyta tvarka 4 metų kadencijai deleguoja tame etnografiniame regione veikiančios asociacijos, valstybės ir savivaldybių institucijos, susijusios su etninės kultūros globa ir plėtra.“ Bažnyčią į šią kategoriją nepatenka.

Z. Kalesinskas pastebėjo, kad religinė bendruomenė galėtų dalyvauti kaip bendruomenė.

D. Urbanavičienė atsakė, kad tada ji būtų asociacija.

V. Griškevičienė atsakė, kad ji turėtų būti registruota kaip bendruomenė.

Z. Kalesinsko nuomone, Mažoji Lietuva be liuteroniškos kultūros neegzistuoja.

D. Urbanavičienė pasiūlė patvirtinti dabartinį Mažosios Lietuvos sąrašą be diskusijas sukėlusio punkto, ateityje paieškoti evangelikus liuteronus vienijančios organizacijos ir ją įtraukti atskirai, nes Mažosios Lietuvos taryba dar nepasiekė institucijų skaičiaus limitu.

V. Griškevičienė pritarė.

Tvirtinant organizacijų, deleguojančių kandidatus į Mažosios Lietuvos tarybą, sąrašą, iš posėdyje dalyvaujančių 18 Tarybos narių neprieštaravo 14, o kiti 3 nariai (L. Petrošienė, D. Senvaitytė, S.

Urbanienė) susirašinėjimų skiltyje pažymėjo, kad susilaiko, o Z. Kalesinskas prieštaravo, siūlydamas klausimą svarstyti kitame EKG T posėdyje.

D. Urbanavičienė informavo, kad į Suvalkijos (Sūduvos) tarybą deleguojančių institucijų sąrašas siekia tą patį skaičių, kaip ir Mažosios Lietuvos taryboje – 28. Geltonu fonu pažymėtos papildomos institucijos atsirado dėl to, kad nepapildžius tai būtų pati mažiausia regioninė taryba. Sąrašą siūloma papildyti Kauno muziejaus Tautinės muzikos skyriumi (čia dirbanti etnomuzikologė, Sūduvos muzikinių tradicijų tyrinėtoja dr. Laura Lukenskienė, kurią anksčiau deleguodavo Kauno miesto savivaldybė, būtų labai reikalingas žmogus Sūduvos taryboje).

Z. Kalesinskas paprašė Sūduvos regioninės tarybos sąrašo šiandien netvirtinti. Papildomai pasiūlytos institucijos nėra aptartos su Sūduvos regionine taryba.

D. Urbanavičienė paprašė negaišinti laiko, nes posėdis užsitęsė, o ji turi už valandos išvažiuoti į komandiruotę Varšuvoje.

V. Jocys pasiūlė klausimą atidėti. Juolab, kad klausukų liko ir dėl Mažosios Lietuvos, ir dėl Žemaitijos tarybų sudėties.

L. Sungailienė pasiūlė, jeigu pirmininkė turi išvažiuoti, perduoti vadovavimą pirmininko pavaduotojui. Arba klausimą atidėti, nes pernelyg įkaito emocinis klimatas. Regionų pozicija yra išsakyta ir Taryba negali į ją nereaguoti. Visi turėtų susilaikyti.

Komentarų skiltyje D. Senvaitytės komentarai: „Posėdis suorganizuotas taip, kad neišsitenka į numatytą laiką.“; „Kodėl taip forsuojate?“

D. Urbanavičienė pakvietė J. Rudzinską perimti vadovavimą posėdžiui.

J. Rudzinskas atsisakė, motyvuodamas tuo, kad pirmininkė klausimą žino geriausiai. Be jos posėdžio daryti negalima.

V. Jocys pasiūlė posėdį atidėti savaitei. Jo nuomone, reikėtų gerbti regioninių tarybų atstovų nuomonę.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad liko nesvarstyti ir nepatvirtinti tik dviejų regioninių tarybų (Sūduvos ir Žemaitijos) sąrašai. Ji pasiūlė nutraukti posėdį, paliekant jų svarstymą kitam kartui. Dabar būtų pradėtas tik 3 regioninių tarybų formavimas. Taip pat kitam posėdžiui liktų klausimas dėl EKG T veiklos plano struktūros keitimo.

A. Jakavičiūtė paklausė, kokie nesklandumai yra dėl Žemaitijos sąrašo, kodėl jo negalima patvirtinti?

D. Urbanavičienė atsakė, kad iki jo tiesiog nespėta prieiti.

A. Jakavičiūtė pastebėjo, kad Žemaitijos tarybos posėdyje sąrašas buvo aptartas, kodėl jis negalėtų būti patvirtintas?

V. Jocys pastebėjo, kad nebuvo aptartas geltonai pažymėtas siūlymas dėl organizacijos „Pilsots“.

Z. Kalesinskas pasiūlė gerbti regionines tarybas atstovaujančių narių nuomonę.

D. Urbanavičienė dar kartą pasiūlė posėdį nutraukti, pastebėdama, kad atsakomybė dėl Sūduvos ir Žemaitijos tarybų sąrašų nepatvirtinimo tenka šių regioninių tarybų atstovams.

V. Jocys paklausė, iš kur Žemaitijos regioninės tarybos sąraše atsirado asociacija „Pilsots“.

D. Urbanavičienė atsakė, kad įtraukti asociaciją „Pilsots“ ji siūlo remdamasi tuo, kad tai aktyvi, Žemaitijos nematerialųjį kultūros paveldą intensyviai populiarinanti organizacija.

V. Jocio nuomone, reikėtų įtraukti ir Skuodo rajono R. Granausko biblioteką, kuri irgi yra labai aktyvi Žemaitijos kultūros populiarintoje.

J. Vaiškūno nuomone, jeigu regioninių tarybų posėdžiai buvo, jos pateikė siūlomus sąrašus, nėra kliūčių juos patvirtinti.

V. Jocys atsakė, kad sistemingai neatsižvelgiama į regioninių tarybų nuomonę.

J. Vaiškūnas pastebėjo, kad 99 proc. patvirtinta, ką siūlė regioninės tarybos. O ar Taryba neturi teisės jokio siūlymo pateikti? Kodėl dabar visas darbas nutraukiamas?

V. Jocys atsakė, jeigu būtų perspėta, paaiškinta, kaip atsirado nauji siūlymai, viskas būtų tvarkoje. Pavyzdžiui, kodėl siūloma papildomai įtraukti Valstybinio archyvo Marijampolės filialą?

D. Urbanavičienė atsakė, kad buvo apsilankyta su Valstybinio archyvo Marijampolės filiale ir susitikta su jo vadovu istoriku R. Urbanavičiumi, kuris gilinasi į Sūduvos istoriją, aktyviai domisi regioninės tarybos ir EKG T veikla. Susitikimo metu įsitikinta, kad archyvo atstovas labai praverstų siekiant moksliskai pagrįsti diskusijas dėl Sūduvos vardo.

J. Rudzinskas paliudijo, kad dalyvavo šiame susitikime. Jo nuomone, šis žmogus Sūduvos regioninėje taryboje tikrai galėtų daug padėti.

Z. Kalesinsko nuomone, atrodo keistai, kad patogus žmogus įtraukiamas, nepatogus išbraukiamas.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad Urbanavičius nėra „patogus“, o reikalinga jo kompetencija, o Sūduvos regioninėje taryboje nieko nesiūloma išbraukti.

Z. Kalesinsko nuomone, taip elgtis negalima. Reikia gerbti save ir kitus. Jei nėra apsvartyta, reikia leisti apsvartyti, neforsuoti.

N. Balčiūnienės nuomone, vienas žmogus negali nulemti viso posėdžio eigos. Galima balsuoti ir tęsti posėdį.

D. Urbanavičienė paklausė, kas balsuoja už tai, kad šiandien būtų patvirtinti Sūduvos ir Žemaitijos sąrašai.

L. Sungailienė paprašė išaiškinti motyvus, kodėl siūloma įtraukti papildomas institucijas į Žemaitijos ir Sūduvos sąrašus. Ji pastebėjo, kad jie nebuvo plačiau pristatyti. Pavyzdžiui, neaišku, kodėl į Mažosios Lietuvos institucijų sąrašą įtrauktas Tauragės kultūros centro konkretus skyrius ir t.t.

V. Griškevičienė atsakė, kad Tauragės apskrities vienintelis Lauksargių kultūros skyrius (kaip Tauragės kultūros centro padalinys) veikia etnografinio Mažosios Lietuvos regiono teritorijoje. Ji mano, kad reikės evangelikų liuteronų įtraukimo klausimą dar kartą aptarti regioninėje taryboje ir ieškoti galimybių juos įtraukti, tačiau būtina vertinti ir teisinius reikalavimus. Jeigu Žemaitijos ir Sūduvos tarybų atstovai nori dar pasitarti su saviškiais dėl naujai siūlomų institucijų, ji tam pritartų. Galima patvirtinti sąrašą, o paskui jį pildyti. Regioninių tarybų sąrašai buvo keičiami ir pildomi nuolatos, daug kartų. Jos nuomone, „bausti“ viso sąrašo nereikėtų, jį reikėtų patvirtinti. Bet naujai pasiūlytas institucijas galima aptarti Regioninėse tarybose.

D. Urbanavičienė toliau bandė pristatyti Sūduvos tarybos institucijų sąrašo papildymus paaiškindama, kodėl pasiūlytas Kauno tautinės kultūros centras (buvo į regioninę tarybą deleguota KTKC direktorė per Lietuvos etninės kultūros ugdytojų sąjungą – LEKUS). Tiek KTKC, tiek LEKUS yra švietimo klausimus kuruojančios institucijos, o regioninė taryba buvo pritarusi siūlymui deleguoti atstovus iš regiono etninės kultūros ugdymo institucijų – Skriaudžių ir kitų regionų mokyklų. Tačiau paaiškėjo, kad mokytojams sunkiau dalyvauti regioninės tarybos posėdžiuose, todėl ir siūloma įtraukti KTKC, paliekant LEKUS – ši organizacija gali deleguoti kitą atstovą, nebūtinai iš KTKC.

J. Rudzinskas paklausė, kodėl negalima svarstyti Žemaitijos sąrašo? Ten viskas tvarkoje.

D. Urbanavičienė atsakė: todėl, kad Žemaitijos pirmininkas prieštarauja.

V. Jocys atsakė, kad tiesiog regioninėje taryboje nebuvo svarstyti kai kurie pasiūlymai. Jis norėtų įtraukti Skuodo biblioteką.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad tai galima padaryti per šį Tarybos posėdį.

V. Jocys atsakė, kad turėtų atsiklausti Regioninės tarybos narių.

Z. Kalesinsko nuomone, lengva ranka įtraukti ir išbraukti negalima.

D. Urbanavičienė vėl pasiūlė nutraukti posėdį.

Z. Kalesinskas pritarė.

G. Skamaročius paklausė, kodėl Z. Kalesinskas ir regioninės tarybos posėdžiuose, ir čia demonstratyviai kelia sumaištį? Sūduvos regioninėje taryboje pasiūlyta pridėti vienintelę instituciją – Valstybinio archyvo Marijampolės filialas. Kitos įstaigos aptartos protokole. Ar sunku dėl vieno pasiūlymo prabalsuoti? Sūduvos regioninė taryba nori dirbti, o kiek sugaišta laiko dėl vieno žmogaus. Sūduvos regioninėje taryboje Z. Kalesinsko ir V. Jazersko iniciatyva buvo suorganizuoti du nelegalūs posėdžiai. Jis paprašė svarstyti Sūduvos sąrašą, nes visos įstaigos, išskyrus Valstybinio archyvo Marijampolės filialą, buvo aptartos Sūduvos regioninėje taryboje. Tiesiog reikėtų balsuoti, ar pritariama dėl šio papildymo, ir Sūduvos taryba galėtų dirbti toliau.

Komentarų skirtyje Z. Kalesinsko komentaras: „Man nėra suprantama, kokį svorį posėdyje užima Sūduvai pasirinktas specialistas“.

J. Rudzinskas pakvietė pirmininkę suformuluoti balsavimo klausimą.

V. Jocys pritarė balsavimui dėl Žemaitijos sąrašo, įtraukiant į sąrašą Skuodo rajono R. Granausko biblioteką.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad Žemaitijos taryboje institucijų skaičius neviršija numatyto skaičiaus, tad galima įtraukti.

A. Kavaliauskienė pastebėjo, kad Žemaitijos sąrašw vietoje Šiaulių universiteto turėtų būti įrašyta Vilniaus universiteto Šiaulių akademija.

V. Jocys pritarė, kad tai turi būti pataisyta.

A. Kavaliauskienė paklausė, ar Klaipėdos universitetas turi būti ir Mažojoje Lietuvoje, ir Žemaitijoje.

V. Jocys patikino, kad jis svarbus abiem regionams.

L. Sungailienė pasiūlė visgi sutvarkyti sąrašus ir aptarti juos po savaitės.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad tai yra redakciniai dalykai. Ji paklausė, ar galima pritari institucijų, deleguojančių narius į Žemaitijos tarybą, sąrašui.

L. Sungailienė paklausė V. Jocio, ar pritaria asociacijos „Pilsota“ įtraukimui.

V. Jocys atsakė, kad nėra gerai, kai organizacija nėra pristatoma regioninės tarybos nariams. Negi iš Vilniaus geriau matosi nei iš regiono? Tai žemina.

L. Sungailienės nuomone, be organizacijos pristatymo, jos tvirtinti negalima.

D. Urbanavičienė priminė, kad Taryba gali koreguoti šiuos sąrašus.

V. Jocys pastebėjo, kad jis pažįsta organizacijoje „Pilsota“ veikiančius žmones ir viskas yra gerai. Tiesiog siūlymas įtraukti organizaciją nebuvo pristatytas regioninei tarybai.

D. Urbanavičienė atkreipė dėmesį, kad V. Jocys jau lyg ir buvo pritaręs „Pilsotos“ įtraukimui, jeigu bus įrašyta Skuodo rajono biblioteka.

V. Jocys pritarė Žemaitijos sąrašo patvirtinimui.

Daugiau prieštaraujančių neatsirado, tad bendru sutarimu institucijų, deleguojančių atstovus į Žemaitijos tarybą, sąrašas patvirtintas.

Z. Kalesinskas pasiūlė Sūduvos sąrašą palikti nepatvirtintą.

D. Urbanavičienė paklausė, ar Taryba iš esmės pritaria tam, kad Taryba gali Regioninių tarybų pateiktus sąrašus koreguoti. Ji paklausė Z. Kalesinsko, ar jis dalyvaus rytoj LII organizuojamame seminare apie etnografinius regionus, kur bus svarstomas Suvalkijos ir Sūduvos klausimas.

Z. Kalesinskas atsakė, kad jis nedalyvaus.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad visada tenka dalyvauti ir atstovauti Sūduvą būtent jai dėl to, kad yra betvarkė Sūduvos regioninėje taryboje. Sugriauti ir nelegaliai suorganizuoti posėdžiai rodo, kad reikia atnaujinti šios regioninės tarybos sudėtį.

N. Balčiūnienė pasiūlė balsuoti dėl Sūduvos institucijų sąrašo.

J. Vaiškūnas taip pat pritarė, kad jei klausimas kelia abejonių, reikia balsuoti. Jeigu šito klausimo nesutvarkysime, nenuveiksime svarbesnių darbų.

D. Urbanavičienė paklausė, kas pritaria sąrašo, deleguojančio narius į Sūduvos regioninę tarybą, patvirtinimui.

Balsavo tuo metu posėdyje dalyvavę 16 Tarybos narių:

Už – 8;

Prieš – 3;

Susilaiko – 5.

D. Urbanavičienė pastebėjo, kad remiantis Seime įtvirtinta tvarka, „prieš“ ir „susilaikę“ susijungia. Šiuo atveju gaunasi, kad „už“ ir „prieš“ yra po lygiai, tačiau kadangi pirmininkas balsavo „už“, lemia pirmininko balsas. Jeigu regioninė taryba norės, galės ateityje siūlyti sąrašą koreguoti.

NUTARTA:

1. Pakeisti Regioninių tarybų nuostatus, įtvirtinant, kad Aukštaitijos tarybą sudaro 32 nariai;
2. Patvirtinti Aukštaitijos regioninės etninės kultūros globos tarybos deleguojančių institucijų sąrašą (pridedamas).
3. Patvirtinti Dzūkijos (Dainavos) regioninės etninės kultūros globos tarybos deleguojančių institucijų sąrašą (pridedamas).
4. Patvirtinti Mažosios Lietuvos regioninės etninės kultūros globos tarybos deleguojančių institucijų sąrašą (pridedamas).
5. Patvirtinti Žemaitijos regioninės etninės kultūros globos tarybos deleguojančių institucijų sąrašą (pridedamas).
6. Patvirtinti Suvalkijos (Sūduvos) regioninės etninės kultūros globos tarybos deleguojančių institucijų sąrašą (pridedamas).

Posėdžio pirmininkė

Dalia Urbanavičienė

Posėdžio sekretorė

Audronė Daraškevičienė